

Express 3.70

e-cards.lv

Varbūt tas Tevi interesēs

Pirmais skolas avīzītes numurs šajā mācību gadā—2008./2009.—būs īpašāks. Redz, ir pierasts, ka žurnālists ir tas cilvēks, kurš tikai prot uzdot jautājumus, rakstīt par citiem un beigu beigās—neviens tā īsti nezina, kāds ir pats žurnālists, kas viņam patīk, kā viņš pavadīja vasaru, piemēram. Nu tad—sākot ar šo numuru mēs pavērsim priekškaru un iepazīstināsim ar mūsu redakcijas darbiniekiem. Šoreiz—viņi stāsta par to, kāda bijusi vasara.

*Ar augusta saules lāsēm
pielijušu taku,
Ar atvasaras lietus staru sev
blakus
Es nāku no vasaras tveicīgām
naktīm
Pāri mirklim kā krītošu
ābolu taktīm.*

/no www.apsveicam.lv/

*Mūsu baltā un vienīgā
šogad 1.septembrī atkal
sagaidīja mūs visus, vēra
durvis un priecājās par to,
ka esat atnākuši un pie-
skandinājuši tās gaiten-
us un telpas ar saviem dzidra-
jiem smiekliem, un savām
sarunām par vasaras pie-
dzīvojumiem.*

Skola sagaidīja jūs

Domās un darbos ar Latviju

Ar pasākumu ciklu, kas iesākās jau pagājušajā gadā, mūsu valsts sagaida savus 90 gadu svētkus.

13.septembrī sakopsim Latviju! Tā, protams, ir katra brīva izvēle un nav obligāti iet satīrīt, bet—varbūt reizēm vajag to izdarīt, jo—

Pirmīši un divpadsmitie ar audzinātājiem pirmajā skolas dienā 2008./2009.

priecīga! Tā vienmēr tāda ir, kad jūs atnākat. Un jums tā dod iespēju gūt zināšanas un jaunu pieredzi mācoties, kontaktējoties ar citiem. Lai jaunajā mācību gadā jums ir veiksmē mācībās, zināšankārība. Lai jums ir

mīlestība un cieņa pret savu skolu—balto un vienīgo, jo—citur ir savādāk, bet—savās mājās ir VISLABĀK!

Redakcijas kolektīvs

paskatīties uz Latvijas ceļmalām un citām piemēslostām vietām—ir bēdīgi. To jau, protams, izdarām mēs paši, mūsējie, neviens no citurienes nebrauc un nemet ceļmalās, pļāvās grūzus un stiklus. Tad nu—sakopsim savu zemi vien! Uz talku ir jādodas ar smaidu!

Kopābūšana ar visiem sen nav bijusi. Un mērķa labā—lai zeme būtu skaista un neizskatītos pēc miskastes—var doties talkot ar smaidu!

/Reportāža par Lielo talku—nākamajā numurā/

Koordinatorē: Sveicinātil

Ir jauns mācību gads. Ir jaunas domas un vēlmes, jauni sapņi, ko piepildīt. Lai mums visiem veicas! Redakcijā—ievērojamas pārmaiņas. Šogad ir 17 cilvēku komanda. Gribas cerēt, ka viņiem visiem tiešām būs aicinājums strādāt skolas avīzītē, veidot to interesantāku un aizraujošāku, ka šis darbs viņiem patiks un būs saistošs. Visiem kopā—skaistu un bagātu, ar dažādiem patīkamiem atklājumiem, šo mācību gadu!

Redakcijas sastāvs:**Galvenā redaktore:** Inese Jurka**Redaktore:** Anžela Turkina**Koordinatorē:** Ingrīda Tārauda**Žurnālisti:**

Kristaps Bērziņš

Jānis Guoģis

Laura Andrīte

Dita Lārmane

Lūcija Krišjāne

Beāte Purmale

Mikus Rožkalns

Arnolds Policāns

Krista Ķelpa

Elīna Bondare

Lāsma Harkina

Adrija Rubina

Aleksandra Regīna Lauce

Alīna Dzenīte

Eva Kauliņa

Avīzes realizācija: Jānis Guoģis

Redakcijas darba laiks:

Pirmdien—15.00-17.00

Rakstu pārpublicēšanas gadījumā
atsauce uz "Express 3.70" obligāta

Redakcija par ārstata autoru
publicētajiem materiāliem atbildību
neuzņemas

Iznāk katra mēnesi

/interesēties pie koordinatore vai
galvenās redaktore/

Informācija par OVGV absolventu tālākajām gaitām

2007./2008.m.g. skolu absolvēja 13 skolēni. Tālāk ceļš viņus veda:

Agita Antonoviča—LU

Ekonomikas fakultāte / vadību zinības/

Rita Bērziņa—strādā**Baiba Gabrāne**—Rīgas

Stradiņa Universitātes

Medicīnas fakultāte

Uģis Harkins—RRC

koledža /datoru sistēmu

programmētājs/

Alise Jaukule—Ekonomikas un kultūras
augstskola /telpu dizains/
Sintija Kalēja—RPIVA /
pirmsskolas un sākumskolas
skolotāja/**Santa Landrāte**—ISMA /

nekustamo īpašumu ap-

saimniekošana un pār-

valdīšana/

Laura Lazdiņa—RPIVA /

pirmsskolas un sākumskolas

skolotāja/

Esēnija Liebārde—

RPIVA /pirmsskolas un sā-

kumskolas skolotāja/
Laura Ozoliņa—RPIVA /
sākumskolas skolotāja ar
tiesībām mācīt pamatskolā/
Inga Paegle—Rīgas
Stradiņa Universitāte,
Sabiedrības veselības fakul-

tāte

Aija Riepniece—RTU, Ma-

teriāltehnika un dizains

Agnese Vimba—Rīgas

1.medicīnas koledža /

medmāsa/

Un par 9.klases absolventiem

2007./2008.mācību gadā 9.klasi absolvēja 11 skolēni. Un tad viņus gaitas aizveda:

Inese Freimane—Smiltene

ģimnāzija 10.klase

Nauris Guoģis—O.Vācieša

Gaujienas vidusskola, 10.klase

Ieva Ģermāne—O.Vācieša

Gaujienas vidusskola, 10.klase

Aivis Klempners—Valmieras

pārtikas ražošanas vidusskola,

pārtikas ražošanas tehnologs

Nadīna Kuzņecova—Ozolu

pamatskola, 9.klase

Kristaps Paisums—Priekuļu

lauksaimniecības tehnikums,

automehāniķis

Kristīne Rudzīte—Rīgas stila-

modes arodvidusskola, vizuālā

tēla stiliste

Kristīne Sēkliņa—O.Vācieša

Gaujienas vidusskola, 10.klase

Sandis Sproģis—Priekuļu
lauksaimniecības tehnikums,
lauksaimn.tehnikas speciālists
Edgars Tukmanovs—
Valmieras pārtikas ražošanas
vidusskola, ražošanas iekārtu
speciālists**Kristaps Voilaks**—Apes arod-

vidusskola, automehāniķis

Tēva diena

“Lai gan kalendārā iepretim svētdienas datumam nekas vēl neliecina, ka **pie-nākusi diena**, tas nozīmē tikai to, ka varas gaitēņi prot sevī iesūkt un ārā ne-laist pat vienkārši īstenoja-mas un gaišas idejas. Tēva diena reiz pavisam noteikti kalendārā būs. To **atzīmē-sim ik septembri mēneša otrajā svētdienā**. Šo datu-mu ir izvēlējusies Bērnu un

ģimenes lietu ministrija un to arī agri vai vēl valdība apstiprinās.

Tā tad pienācis laiks apsveikt**papucišus**, kas šos ap-

sveikumus patiešām

pelnījuši. Mēs

ceram, ka jau

nākamgad šo

dienu atzīmēs

arī skolās un

bērnu dārzos,

protams, neaiz-

mirsīsim mīļos

tētus svētdien mazlietiņ pa-lutināt.”

/no www.draugiem.lv/

Patīkams
jaunums,
vai ne?

Vīrietis iet gar ezera krastu un redz kādu puisīti ar rokām smeļam ūdeni no ezera un dzeram.

Vīrietis sauc:

- Kāpēc tu dzer netīru ūdeni?

Te taču met atkritumus, lej

notekūdeņus!

- What did you say?

- Es saku: smel ar abām rokām!

Mēs lepojamies: APSVEICAM!

Gaujienas vidusskolas vēstures skolotājai Līgai Bukovskai 1.septembris ir svētki. Turklāt šis jaunais mācību gads sākas ar atziņu, ka savu darbu ir veikusi labi. Izglītības ministrijas Gada balvu L.Bukovskai pasniegs Skolotāju dienā, un tā būs apliecinājums paveiktajam.

L.Bukovska uzsvēr savu audzēkņu sasniegumus, kuri gan nebūtu bez skolotājas iniciatīvas un atbalsta. “Mani bērni ir veiksmīgi startējuši vēstures olimpiādēs valstī. Ar

patiesu interesi skolēni iesaistās pētnieciskajos darbu, ekskursiju maršrutu konkursos, ko rīko muzeji. Vienreizēja izdevība Gaujienas vidusskolai tika dota pēc uzvaras Latvijas vēstures muzeja konkursā – varējām rīkot savu izstādi muzejā,” stāsta skolotāja.

Izstādei izvēlējās nosaukumu “Stāsts par cilvēka mūžu”, vāca materiālus un iekārtoja izstādi. Tiesa, drīkstēja izmantot arī muzeja fondus.

Iekārto izstādi vēstures muzejā

“Veidojām ekspozīciju par izdomātu kalpu ģimeni no Gaujienas, pamatojoties uz vēstures faktiem, dokumentiem un liecībām, aptverot laiku no 19. līdz 21.gadsimtam,” atklāj L.Bukovska. Izstādes apmeklētāji pēc tam interesējās, kas tā ir par Kalniņu dzimtu, tik patiesi un dzīvi bija ekspozīcijā atspoguļotie materiāli ar fotogrāfijām. Bērni bija sameklējuši vecvecāku kāzu foto, līgavas kleitu un savas rotaļlietas... Skolotāja atzīst, ka tikai tagad saprot, cik ļoti skolēni bija strādājuši. No 8.00 rītā līdz 21.00 vakarā apmēram 10 skolēnu grupa kopā ar skolotāju bija muzejā Rīgā, kur zīmēja, līmēja, kārtoja... “Vakarā bijām noguruši, bet tas bija fantastisks piedzīvojums. Ja Gaujienā būtu tik plašas telpas kā muzejā, tad varētu atstāt tādu patstāvīgu ekspozīciju,” secina L.Bukovska.

Gūst panākumus konkursos

Vienas klases audzēkņu grupa ir piedalījusies Okupācijas muzeja konkursā, veidojot ekskursiju maršrutu pa padomju laika pieminekļu vietām. Lai gan Gaujienā tādu nav daudz, tomēr izdevās ne tikai atrast, bet arī uzvarēt. “Četri audzēkņi ieguva konkursā pirmo vietu, un visa klase varēja doties ekskursijā par brīvu. Apmeklējām Okupācijas muzeju, lidostu, botānisko dārzu un pasākumu VEF kultūras pili,” atceras skolotāja. Okupācijas muzejs rīko arī radošus konkursus. Vairāki vidusskolas audzēkņi ieguva pirmo vietu, stāstot par deportētajiem gaujieniešiem. Balva – daļība vasaras nometnē. Datora programmā tika izveidots stāsts par padomju raķešu bāzi Zeltiņos.

Gaujienā jūt vēstures elpu

L.Bukovska stāsta par veiksmīgu un ne tik veiksmīgu dalību citos konkursos. “Man patīk, ka bērni redz, ko viņi var izdarīt. Rodas iespēja pierādīt, ka labas zināšanas, erudīciju un radošu darbu var apliecināt ne tikai pilsētu un Rīgas mācību iestāžu, bet arī lauku skolu audzēkņi,” atzīst skolotāja. Viņa uzsvēr, ka Gaujienas vidusskolā ir novadpētniecības muzejs, kurā ilgus gadus ir veidotas pamatīgas iestrādes vēstures izpētē. L.Bukovska pati izstrādājusi maģistrantūras darbu par skolu attīstību Gaujienas novadā. Tiesa, vidusskolas gados viņas sapnis bija kļūt par arheoloģi. “Nenožēloju, ka esmu skolotāja. Tomēr es noteikti izmantotu iespēju piedalīties arheoloģiskā ekspedīcijā ārpus Latvijas,” atzīst L.Bukovska.

/no www.aluksniesiem.lv/

NUMURA JAUTĀJUMS

Atbild redakcijas darbinieki!

Ko Tu gribētu pateikt visas pasaules skolēniem?

Galvenā redaktore Inese:

“Neaizraujieties ar sliktiem paradumiem / nepīpējiet zāli/. Ja nopietni, tad vienīgā lieta, ko skolēniem var vēlēt ir— nopietni mācīties visus gadus un būt uzcītīgiem visus gadus, nevis pēdējā gadā mēģināt mainīt nospiedošo situāciju. Kā 12-mitā tagad saprotu to. Mācieties!”

Žurnālists Kristaps:

“Katrs pats ir sava likteņa kalējs. Un skola ir šī likteņa sākums.”

Redaktore Anžela: “Uz skolu ir jāiet. Tā ir vieta, kur Tu apgūsti pamatzināšanas dzīvei un, atrodoties sabiedrībā, daudz ko var mācīties no citiem. Tā ir vieta, kurā tev tiek piedāvātas daudzas dažādas iespējas. To vajag izmantot! Kā sacīt jāsaka— jāmacās!”

Žurnāliste Laura:

“Novēlu izvīrīt mērķus un sasniegt tos. Pie pirmajām grūtībām neapstāties, bet turpināt ceļu. Nākotne ir tādu cilvēku rokās, kā jūs! Pilnveidojiet un attīstiet sevi! Tiekšanās pēc mērķiem ir galvenā formula veiksmīgai karjerai!

“Adata maza, bet strādā lielu darbu!”

Vai jūs uzskatāt, ka tādiem pasākumiem garajos starpbrīžos—kā Dzejas dienas ir vieta? Un vai tas traucē mācību darbam?

/aptauījāja Anžela/

Elīna G.: “Dzejas pasākumi kā doma ir laba, bet es domāju, ka tas nav domāts garajos starpbrīžos. Tos vajadzētu rīkot pēc stundām, kad arī skolēniem, kuriem tas interesē, ir laiks atnākt.”

A.Grizāne: “Tas netraucē mācību darbam, bet starpbrīži ir par īsu, lai radītu īsto noskaņu.”

I.Zilbere: “Vieta tam ir noteikti. Jāpiemērojas laikam. Nekādā gadījumā. Mācību darbam tas netraucē.”

Jānis B.: “Ir. Tas netraucē, ja man būtu teikšana, katru starpbrīdi būtu dzejas dienas.”

Atis. K.: “Nē. Tas traucē mācību darbam. Tādiem pasākumiem vajadzētu notikt pēc stundām.”

Sabīne: “Jā ir, ja vien tas nepārsniedz starpbrīža garumu. Tas traucē mācību darbam.”

Paši mazākie—PIRMKLASNIEKI

Žurnāliste sarunā ar pirmšiem

☉ **Anžela Turkina**

Lai mums būtu iespēja labāk iepazīt mūsu mazos skolābiedrus, otrdienas rītā devos uz pirmo klasi, lai noskaidrotu, kā viņi jūtas lielajā skolā.

Mazie bija ļoti atsaucīgi un droši. Man izdevās noskaidrot, ka skolā viņi jūtas ļoti labi.

Pirmklasnieku miļākais priekšmets ir rokdarbi un

vairākumam no viņiem nepatīk mājasdarbi /kā jau vairākumam no mums/. Par skolotāju *pirmšī* saka tā: „Mūsu skolotāja ir ļoti mīla, jauka, laba...” Un saukt labās īpašības viņi gribēja vēl ilgi.

Mācīties Gaujienas vidusskolā esot interesantāk nekā bērnudārzā.

Kāda pirmklasniece par savu iemīļotāko rotaļu sauc

spēli „Pēdējais pāris šķirās”, bet šo spēli skolā nevarot spēlēt, jo tam klase esot par mazu. Tomēr visi kopā viņi nolēma, ka starpbrīžu laikā visinteresantāk ir spēlēt „Aklās visticinas”, jo tām pietiek gan laika, gan vietas.

Uzdevu pāris jautājumus arī audzinātājam - **Sarmītei Bauskai**. Vai ir grūti tikt galā ar pirmo klasi?

Viegli jau nav.

Vai jaunie skolēni atšķiras no iepriekšējās audzināmās klases?

Protams, ka atšķiras. Katrs bērns ir savādāks, ar savu raksturu.

Prieks redzēt, ka mazie ir ļoti iejutušies skolā!

Sk.A.Puļļa: Tevi aicina darboties skolas Interesu izglītība un pulciņi

Skolas avīzīte /4.-12.kl./ - I.Tārauda

Sporta pulciņi /4.-12.kl./ - R.Ozoliņš

Koris /2.-4.kl./ un /5.-9.kl./ - D.Pakalne

Vokālais ansamblis— D.Pakalne

Mazpulks /4.-12.kl./ - M.Harkina

Klubs “Māja”/9.-12.kl./ - A.Puļļa

Muzejs /6.-12.kl./ -

L.Bukovska

Vides pulciņš—

J.Višķere
Lietiskā etiķete /10.-12.kl./ - A.Valtere

Jauno lasītāju klubs /5.-7.kl./ - I.Zilbere

Orientēšanās /1.-12.kl./ - R.Ozoliņš

Teātris /4.-12.kl./ - I.Tārauda

Elektrība un sadzīve /7.-9.kl./ -

A.Grizāne

Dita Lārmane: *Mana vasara*—Mīļa vasara

*Aizvadītā vasara bija ļoti jauka, mīļa, ar jaun-
iem iespaidiem un tās
laikā tika uzkrātas pozi-
tīvas emocijas jaunajam
darba cēlienam skolā.*

Kā jau ierasts—
vasaras sākums sākas ar
izlaiduma apmeklēju-
miem. Visapkārt bija
jūtams prieks absolventu
sejās un arī pa kādai asa-
rai, jo kāda daļa no dzī-
ves posma ir noslēgusies,
laiks jaunajai, lielajai un
nezināmajai pasaulei.

Tad tūlīt jau klāt arī
Līgo un vasara jau sāk
griezties uz otru pusi.

Šajā vasarā pirmo reizi
devos uz darbu, un izjutu
pienākuma saucienu—
„celies, tev šodien jāiet uz
darbu”. Guvu jaunu pieredzi,
jaunas iemaņas, kas
turpmāk man lieti noderēs.

Kad vasaras brīvlaiks
jau bija iesaļojis pēdējā
mēnesī, tad guvu arī visvai-
rāk emociju un iespaidu.
Tas sākās ar grupas “Prāta
Vētra” koncerttūres ap-
meklējumu Valmierā, man
ļoti patika grupas izpildī-

jums, uz skatuves veidotie
priekšnesumi, kā arī dzies-
mas gan no jaunā, gan ie-
priekšējiem albumiem.
Esmu priecīga, ka varēju
būt viena no daudzajiem,
kas redzēja šo grupas
priekšnesumu, tas man
tiešām deva daudz pozitīvu
emociju.

Iepazīnu tuvāk arī Lat-
vijas skaistākas vietas, šo-
reiz tā bija Zemgales puse.
Kopā ar ģimeni bijām ap-
skatīt Rundāles pili un Me-
žotnes pili. Abas šīs pilis

bija skaistas. Vislielākā
ievērība bija veltīta
Rundāles pilij, izstai-
gājām visas telpas,
lūkojāmies uz krāšņā-
jiem griestu zīmēju-
miem, kā arī sienu
veidojumiem, kas bija
tik smalki un precīzi
veidoti. Ļoti skaists
bija pie pils izveidotais
dārzs, kur tobrīd rotā-
jās rozes visā savā
krāšņumā.

Priekšpēdējā augusta
nedēļā kopā ar Ievu
devos uz Eiropas klu-
bu rīkoto semināru.

Tā laikā ieguvu vairāk
informāciju par ES, ieguvu
jaunos draugus, kā arī ar
visiem kopā sabraukuša-
jiem dalībniekiem aktīvi
un radoši rosījāmies—
spēlējām spēles, veidojām
radošus uzdevumus, radī-
jām jautrību sev un apkār-
tējiem.

Tā vasara straujiem
soļiem pietuvojās septem-
brim un brīvdienas bija
aizskrējušas nemanot, un
vasaras siltums tā arī netika
īsti izjūsts. Tāda īsumā bija
mana izvadītā vasara!

“Labāk divreiz ceļu pra-
sīt nekā vienreiz apmal-
dīties!”

Dažādas ziņas—par ko runā Latvijā, pasaulē

- ☛ Latvijas premjers kopā ar “Queen” uz skatuves
- ☛ Kura būs “Latvijas princese” - vai blondīnes tiešām ir *bārbijas* un vai pašpuikam Dacei pietāvētu princeses kronis
- ☛ Ko var nopirkt par 5 latiem
- ☛ Siltais laiks mūs tomēr pārsteigs nākamnedēļ—tad varēs doties pārgājienos un tvert pēdējos rudensiltos saules starus
- ☛ Dzejas dienas Latvijā vajadzīgas pašiem autoriem
- ☛ Internetā var izlasīt šokējošas lietas—bulgāru gaišreģe Vanga savā laikā ir paredzējusi Gruzijai nelabu iznākumu—sākas ar plūdiem
- ☛ Tuvāko gadu laikā Latvijā paliksīm vēl mazāk—pieaugs izbraucēju skaits
- ☛ Atkal sākas strīdi par skolas somu smagumu

Policija... neatbrauca

☛ *Anžela Turkina*

Mazā budžeta dēļ polici-
jas darbinieki nevarēja at-
braukt uz mūsu skolu!!!!

Tieši šādi mūsu rajona dro-
šības darbinieki attaisnojās par
to, ka nevarēs ierasties

12.septembrī uz
OVGV Drošības
dienu. Vai tas nozī-
mētu to, ka mūsu

rajonā mazāk tiks redzēti poli-
cisti?? Traki, bet tā tas liek
domāt.

Vēl jāaizdomājas par to, kā
mūsu valsts inflācija ietekmē
pat pašu nepieciešamāko orga-
nizāciju sasniedzamību. Diem-
žēl, tieši tāpēc mūsu jaunākie
skolasbiedri palika neaprunā-
jušies ar drošības sargiem.

Beāte Purmale: *Mana vasara*—Piepildīts laiks

Mana vasara bija piedzīvojumiem piepildīts laiks,

kurus vēl ilgi atcerēšos.

Tas bija laiks, kad puķu smaržas vīdēja gaisā, čivināja putni, varēja doties peldēties un atpūsties no ikdienas steigas.

Pašā jūnija sākumā no 2.—6. jūnijam notika mākslas skolas zaļā prakse. Praksē mēs darījām visādas interesantas lietas, piemēram, gatavojām tērpus karnevālam, gleznojām, zīmējām dabasskatus un vēl daudzas citas interesantas lietas. Praksē piedalījās tikai no 2.—4. jūnijam, jo bija jādodas ceļā uz Slovēkiju.

Šis brauciens ilga no 4. –10. jūnijam. Izbraucām 23.00 no Gaujienas un devāmies uz Api, kur paņēmām manas mammas skolēnus, 24.00 izbraucām no Apes. Braucām cauri

Lietuvai un Polijai. Vakarā nakšņojām pie Krakovas. 2. dienā apmeklējām Stalaktīdu alas, pa kurām mūs vadāja gide, kas runāja krieviski, pēc tam devāmies uz Zemajiem Tatriem, pēc tam izbaudījām peldi Popradas baseinā, nakšņojām tajā pašā vietā pie Matvejiem. Brauciens ar plostiem, apskatījām Krakovas vecpilsētu, bijām Veļičkas sālsraktuvēs. Šeit mums gide pastāstīja kaut ko nedaudz vairāk par šīm sālsraktuvēm, bija arī iespēja pagaršot sāli, kas bija uz sienas, jo sienas bija no sāls. Sālsraktuvēs neiztikām arī bez nelielām izbailem un pārdzīvojumiem, jo divi paši jaunākie grupas biedri bija pamanījušies pazust sālsraktuvēs, atpakaļ iet mēs vairs nevarējām, bet pa sālsraktuvēm tika veikta meklēšana. Kad devāmies uztraukušies un noraizējušies uz autobusu, tur sēdēja šie divi pusaudži. Sveikā viņi netika cauri, jo gids bija pamatīgi dusmīgs un pateica arī viņiem visu, ko domā. Pēc tam devāmies uz akvaparku, kur peldējāmies, šļūcām pa trubām un citādi izklaidējāmies, pēc akvaparka devāmies uz Slovēkiju, vakarā nakšņojām viesu mājā pie Matveju ģimenes. Tur tiešām viss bija jauki, tur mums deva brokastis un vakariņas, tur bija bufete, kurā varēja iegādāties visu nepieciešamo, tur nakšņojām 3 naktis un pa dienu braukājām apkārt.

4. dienā staigājām pa Slovēkijas paradīzes dabas takām. Tas bija diezgan nogurdinoši, jo gājām 5 stundas no vietas, staigājām pa akmeņiem, stāvām klintīm, kur nebija nekādu virvju, pieturēties varēja tikai pie pakāpieniem un ķēdēm, bija diezgan bailīgi. Pēc tam devāmies uz Spiškas pili, kur satikām jokeri, kurš rādīja daudz triku, pēc tam staigājām pa Levočas pilsētiņu. Pēc tam peldējāmies Popradas baseinā, vakarā nakšņojām viesu mājā. 5.dienā apmeklējām Augstos Tatrus, braucām ar pacēlājiem, vakarā devāmies uz mājām. 6. diena—ceļš uz mājām. Ceļojuma cena bija : Ls 120 vienai personai.

Vasarā es biju uz vēl vienu nometni Alūksnē, tā bija Grafiti un hip—hopa nometne. Šajā nometnē mēs mācījāmies dejot hip-hopu, trenējāmies grafiti mākslā, pūtām grafiti uz sienām un speciālām plāksnēm, sniedzām deju koncertu par godu skeitparka atvēršanai, uz speciālām plāksnēm puīši rādīja savas grafiti iemaņas, par darbiem varēja balsot un uzvarēja labākais. Mums bija arī nakts trasīte, šausmu filmas skatīšanās, diskotēkas, popiela, vakara apļi, kuros mēs sasēdāmies riņķī lielai, zaļai svecei un pateicām, kas šajā dienā mums bija patīcis un pasniedzām pērlīti tam cilvēkam vai cilvēkiem, kas šajā dienā bija bijuši jauki vai izdarījuši kādam ko labu. Bija arī sporta aktivitātes, piemēram, šļūksana pa plēvi pa kuru iet no šļūtenes ziepjūdens, šļūcām ar visām drēbēm, drēbes pēc tam bija ļoti netīras, pēc tam notika laistīšanās, man bija diezgan sausas drēbes, tikai šorti bija slapji, bet zēni jau pamanījās mani aplaistīt, tāpēc es biju ļoti slapja, mums bija arī slepenie draudziņi, mēs paši izgatavojām speciālas pastkastītes ar saviem iniciāļiem kurā slepenais draudziņš varēja iemest kādu dāvanīņu. Šajā nometnē bija arī man pazīstamas draudzenes un es iepazinās ar daudziem jauniem draugiem.

/turpinājums no 1pp.6./

Pēdējā diskotēkā daudzi dejoja, bet vakara garumā man jau apnika dejojot un es ar vienu citu meiteni devos gulēt. Pamostoties no rīta jutu, ka man kaut kas lipīgs pieķēpis ir uz sejas un matos, izrādījās, ka tā bija zobu pasta, zēni bija pa nakti pamanījušies izstrādāt šādu joku, vēl ar pāris meitenēm tā bija atgadījies. Bija pēdējā diena, mēs ļoti gaidījām, kad atbrauks vecāki skatīties mūsu koncertu, mēs sakravājām somas un sakārtojām istabiņas. Lejā ejot pamanījām, ka uz sienas ir uzlīmētas lapas, ar mūsu vārdiem, mums bija jāraksta uz kādas lapas par to cilvēku, kāds viņš šajā nometnē bijis. Pēc tam sniedzām deju koncertu un pati pēdējā deja bija jādejo ar vecākiem, bija jautri. Tad mēs devāmies ēst pēdējās pusdienas šajā nometnē,

pēc tam pulcējāmies aplī un tik grūti bija atvadīties, pat lielākās meitenes raudāja tādēļ, ka jāpamet šī nometnes vieta, atklājām slepenos draudziņus, dāvinājām pērlītes, katrs saņēma disku no nometnes ar 700 bildēm. Devos prom ar jaukajām atmiņām par šo nometni sirdī.

Apmeklēju arī Kristīgo nometni, kas notika Apē. Šeit arī bija ļoti interesanti, nometnē bija man sen jau pazīstamas draudzenes, jo uz šo nometni jau braucu 4-to gadu. Mēs daudz ko darījām, tāpēc īsumā pastāstīšu par šo nometni. Mēs braucām ar autobusu uz Smilteni un apmeklējām 5 baznīcas, tad bijām peldēties un pusdienot pie ezera, mums bija Bībeles stundas, sporta aktivitātes, peldēšanās, sēdēšana pie ugunsкура un vēl daudzas citas aktivitātes. Mēs gulējām teltīs. Nometne ilga 3 dienas. Pirmo nakti es gulēju viena pati teltī, otro kopā ar draudzeni. Trešajā dienā bija noslēgums, mēs novācām teltis, ēdām debessmannā, piebildašu, ka nometne norisinājās brīvā dabā, pļaviņā pie Vaidavas. Katram pēdējā dienā tika izsniegts saldējums, dziedājām dziesmas, pārstaigājām nometnes teritoriju, savācām papīrus un devāmies mājās.

Kamēr es biju Kristīgajā nometnē, tikmēr vecāki jau bija devušies uz Franciju. Es paliku ar māsu mājās, un vecmamma mūs pieskatīja.

Vasaras vidū pie manis atbrauca māsiņas uz 1 mēnesi. Mums gāja ļoti jautri. Braucām lasīt mellenes un pelnījām naudu, lasot avenes zemnieku saimniecībā, arī pelnījām naudu, bijām Igaunijā, pastaigājāmies pa Vecpilsētu, peldējāmies, bijām Munameģi, skatījāmies igauņu izrādi, kurā dziedāja un spēlēja igauņu mēlē, vēl mēs pastaigājāmies vakaros ar māsiņu suni, kuru viņas bija paņēmušas līdzī no Rīgas, ravējam un strādājām dārzā, vakaros sēdējām pie datora, nakšņojām manā jaunajā mājā un darījām vēl daudz ko citu. Tā arī pienāca pēdējās augusta dienas, izgāju lauciņus un bija vēl dažas dienas, kurās vienkārši atpūtos, peldējos, braucu ar riteni, pastaigājos ar draudzenēm un citādi izklaidējos.

No 23.- 24. augustu pavadīju krustmātes kāzās, tas tiešām bija jauki, redzēt kā mana krustmāte apprecas.

Pašās pēdējās dienās biju ciemos pie draudzenēm Smiltē un paliku pie viņām 2 naktis. Mēs gājām peldēties uz Tepera ezeru, vienkārši pastaigājāmies pa pilsētu, spēlējām basketbolu, spēlējām kārtis un vienkārši runājāmies. Tad es biju ciemos pie draudzenes Valkā, laukos, pēc tam manas draudzenes no Smiltenes brauca pie manis un palika pa nakti.

Pēc manām domām mana vasara bija izdevusies un ir skumji šīs visas atmiņas atcerēties, jo ir skolas laiks jau sācies un es nevaru vairs baudīt vasaru, un nevaru vairs doties jaunos piedzīvojumos, jo ir skola un piedzīvojumiem neatliek laika, ir kārtīgi jāmacās un jāgaida nākamā vasara.

/fotogrāfijas no personīgā arhīva/

“Labāk ar tukšu vēderu iet nekā ar parādiem piecelties.”

Dīta jautā: Kāpēc ieradies uz talku?

Ieva /10.kl.: “Es uz talku ierados, jo uzskatu, ka katram Latvijas pilsonim tas ir gandrīz kā pienākums. Mēs paši sataisām problēmas un pašiem tās ir jāatrisina. Sirdsapziņa neļāva neaiziet uz šo talku par godu Latvijas 90. dzimšanas dienai.”

Evija /12.kl.: “Kā sk. Zilbere teica, sirdsapziņa neļāva neaiziet.”

Alise /8.kl.: “Jo nebija nekā ielānota.”

Baiba /6.kl.: “Gribējās sakoņt Gaujienu.”

Atis /12.kl.: “Tādēļ, ka man tas nesagādāja nekādas problēmas un tas bija lietderīgi pavadīts laiks.”

Ilva /9.kl.: “Jo negribēju vienaldzīgi sēdēt malā. Šis taču ir mūsu pagasts un mēs paši esam tie *cūkmeni*, kas visu piesārņo. Tikai žēl, ka uz talku ieradīsies tik maz skolēnu!”

Dace /9.kl.: “Gribējās, lai Latvija būtu sakopta, tās 90. gadu jubilejā.”

Vai Tev ir gandarījums par padarīto darbu /savāktiem atkritumiem/?

Ilva: “Jā, man ir gandarījums. Varbūt mani daži maiši īpaši neko nedod, bet mūsu daudzie maiši dod.”

Ieva /10.kl.: “Man ir gandarījums par paveikto darbu.”

Evija: “Protams, savādāk nevar būt.”

Alise /8.kl.: “Jā, jo tie *musuri* bija smirdīgi un briesmīgi.”

Baiba /6.kl.: “Protams.”

Laura Andriete: *Mana vasara*—Metalshow

Kā katru gadu vasarā apmeklēju smagās mūzikas festivālus.

Šovasar iznāca apmeklēt tikai divus. Tie bija Sutas Balss, kas notiek tepat Alūksnes apkārtnē, kā arī lielākais smagās mūzikas festivāls Metalshows Blomē. Ne daudz tuvāk iepazīstināšu ar savām emocijām, tieši Metalshowa laikā. Šogad festivāls notika 4. gadu pēc kārtas un pulcēja ap 3 tūkstošiem apmeklētāju. Apmeklētāju vidū bija arī Lietuvas un Igaunijas smagās mūzikas cienītāji. Festivāls pulcēja dažāda vecuma cilvēkus. Tikai var pabrīnīties par kundzēm un dāmām, kuri sasnieguši jau 40 gadu robežu, bet vēl joprojām apmeklē šādus pasākumus, ņemot līdzi savas atvases un viņos audzinot rokenrola garu. Organizatori šim gadam bija piemēlējuši izcilas grupas, kuras savus albūmus ir pārdevušas miljoniem klausītāju visā pasaulē! Un tas viss tepat Blomē! Milzīgas somas, līdz malām piekrautas ar ēdamo /dažādi

našķi, uzkodas/, telts, kurā jāpavada divas nakts, guļam- maisi, laba, pozitīvi noskaņota kompānija un dodamies ceļā! Visertākais veids, kā nokļūt tur—ir ar autostopiem, ko izmantoja neviens vien. Ceļa malas pildīja smaidoši cilvēki ar milzīgām mugursomām. Nonākot tur, atradām jauku vietu blakus lietuviešu pulciņam. Vārēja uzlabot arī

savas angļu valodas zināšanas, jo drīz vien lietuvieši piepulcējās mūsu kompānijai. Dažādas aktivitātes, blakus atradās arī ezers, kur atveldzēties, mūzika visas dienas garumā. Festivālā uzstājās vienas no manām mīļākajām grupām Cradle Of Filth kā arī Agnostic Front. Protams, neizpalika prieka asaras un savīņojums ilgam laikam. Emocijas ir neapkrastāmas, lieliska atmosfēra, kolosāli cilvēki, sen nesatikti draugi. Arī laiks pricēja—lai

gan tika ziņot lietus, divas dienas no lietus nebija ne miņas, tikai trešās dienas rītā nedaudz uzlija. Bet pat lietus nespēja sabojāt lielisko emociju gammu, kas tika piedzīvota šajā festivālā. Es noteikti arī nākamgad došos tur un, starp citu, nākamajā gadā organizatori sola vēl lielāku šovu.

Eva Kauliņa: *Mana vasara*—Par maz saules un karstuma

2. un 3.jūnijā biju strādāt skolā vasaras darbus. Es arī vasarā svinēju savu 12-to dzimšanas dienu.

Kad es biju Raiskumā deju nometnē, tad mēs no 3.stāva lējām ūdeni virsū. Aerobika mums ļoti nepatika, jo pēc tam sāpēja visi kauliņi! Mēs arī gulējām uz zemes, jo gultas bija pārāk izgulētas—atsperes

spiedās mugurā. Pirmspēdējā dienā lielie sarīkoja ūdens liešanu viensotram virsū, es ar vienu meiteni nesām ūdeni un mūs ap- laistīja. Arī igauņi bija šajā nometnē. Mums nācās

sarunāties angļiski.

Biju arī kapusvētkos.

Man vasarā gāja labi, tikai bija par maz saules un karstuma.

Sarunājas divi futbola komentētāji:

- Kā tev patika šī futbolista spēle?
- Viņš man atgādina Raini...
- Bet Rainis taču nekad nav spēlējis futbolu!
- Tieši tā!

Seminārs Eiropas Klubiem “Latvijas piecgadi ES sagaidot”

Foto no personīgā arhīva

divās grupās un vienai no tām bija jāveido mājas pamats, kurš nedrīkstēja sagāzties, nostabilizēšanai neko citu nevarēja izmantot, bet otrai jumts, un tā visa izveidošanai varēja izmantot tikai avižes un līmlenti. Šis uzdevums bija jāveic komandai vienu otrai neredzot. Gala rezultāts bija interesants un brūkošs, jo pamats sabruka pāris sekundēs un pats labākais,

☉ **Dita Lārmane**

Uz Eiropas klubu rīkoto semināru mēs devāmies divatā—es un Ieva /10.kl./

Seminārs notika vasaras beidzamajās dienās 20. un 21. augustā. Ierodoties atpūtas bāzē „Silmači”, kas atrodas Launkalnē mums pavērs skaista ainava, kuru no visām pusēm ieskāva ezers. Atpūtas bāze piedāvāja daudz dažādu iespēju, gan braukšanu ar laivām, gan ūdens velosipēdiem, gan vairākus sporta laukumus, par šo vietu palīka ļoti labs iespaids.

Kad visi dalībnieki bija ieradušies, tad devāmies telpās, lai varētu iepazīties. Kopā mēs bijām 19 jaunieši no visa Latvijas un vairākas skolotājas. Vēlāk tikām sadalīti pa grupām un mūsu pirmais uzdevums bija uzzīmēt Eiropas karti, sarakstīt valstis un iekrāsot tās kuras atrodas Eiropas Savienībā. Kopumā katrai grupai izdevās izpildīt šo uz-

devumu, bet dažas kartes palika bez pāris Eiropas valstīm, vai arī jaunām—pašu izdomātām.

Pēc šī pārbaudījuma pārsprīdām Eiropas aktualitātes, Eiropas Savienības vēsturi un tās turpmāko attīstību. Tēma kurai vairāk pievērsāmies bija Latvija ES—5 gadi, aplūkojām šos piecus gadus, kādus ieguvumus un zaudējumus tas ir devis Latvijai. Pēc šīm nopietnām sarunām mazliet ievilkām elpu, lai būtu gatavi turpināt darbu. Tad tikām sadalīti jaunās grupās. Mūsu uzdevums bija izveidot kolāžu un reklāmu par Latvijas piecgadi ES. Mums pieejamie materiāli bija avižes un balta lapa, uz kuras bija jātop mūsu kolāžai. Katra no grupām bija radoša un gala rezultāts bija gana interesants, ikviens no dalībniekiem aktīvi iesaistījās šajā procesā.

Pašā vakarā tika organizēta spēle, kas tiešām bija ļoti interesanta, mēs bijām sadalīti

ka visiem dalībniekiem bija jāsalien savā uzbūvētajā namā. Tā tika pavadīta pirmā diena.

Nākamajā dienā pēc brokastīm sākām savu darbu aizstāvēšanu /kolāžu un reklāmu/. Pēc tam sekoja žurnālista Aināra Dimanta diskusijas par ES un Latviju. Tad tikām iepazīstināti ar ESIA piedāvājumiem klubiem, nākotnes plāniem un ar to arī noslēdzās mūsu divu dienu nometne, atvadījāmies no jaunajiem draugiem un devāmies mājup.

Jauna informācija, jauki iespaidi, draugi, tāds bija mūsu guvums, tikai žēl, ka mūs nelutināja laika apstākļi un abas dienas mūs mērcēja lietus vīriņš.

Esmu priecīga, ka man bija tāda iespēja piedalīties šajā nometnē.

Paldies sakām sk. Andrejam par iniciatīvu, ko viņš deva, lai mēs tur varētu nokļūt!

“Kad nevar, kā grib, tad jāgrib, kā var!”

Dita jautā: Vai turpmāk arī vajadzētu rīkot šādas talkas?

Ilva /9.kl.: “Es domāju, ka jā! Jo tikai tad cilvēki sāks saprast, vai mest zemē visus papirus un nederīgās lietas.”

Ieva /10.kl.: “Es domāju, ka šādas talkas vajag rīkot katru gadu.”

Evija: “Domāju, ka tādas talkas vajadzētu rīkot 3 reizes gadā.”

Alise /8.kl.: “Ja vēl rīkos, šaubos, ka iešu.”

Baiba /6.kl.: “Vajadzētu gan.”

Atis: “Es domāju, ka jā! Tas pat būtu nepieciešams.”

Dace /9.kl.: “Jā, protams, kāpēc nē!”

Ko vajadzētu darīt, lai netiktu piemēslota apkārtnē un daba?

Ilva /9.kl.: “Es īsti nezinu, jo šobrīd cilvēki neievēro gandrīz nekādus likumus!”

Ieva /10.kl.: “Manuprāt, jāpieņem stingrāki noteikumi un pašiem jāaižrāda viens otram, ja pamana, ka kāds apkārtni piemēslo. Nevajag klusēt, ir jārikojas!”

Evija: “Vajadzētu krūmus vairāk izcirst un *misenēs* ierīkot!”

Alise /8.kl.: “Visur vajadzētu izlikt kameras /par valsts naudu./”

Baiba /6.kl.: “Ierīkot vairāk miskastes!”

Atis: “Cilvēkiem vajadzētu beidzot sākt domāt par nākotni un vidi, kurā dzīvo.”

Krista Ķelpa: *Mana vasara*—Ventspils

Kā vārda dienas dāvanu vecāki man apsolija kādu pārsteigumu.

7.augusta vakarā mēs devāmies uz Rīgu...un 8.augustā agri no rīta mēs ar brāli tikām pamodināti, lai dotos ceļā.

Pa ceļam vecāki pastāstīja par ilgi gaidīto notikumu... un tas bija lidojums uz Ventspili... Mēs devāmies uz Rīgas lidostu. Lidostā mēs izgājām visas pārbaudes un tad tas brīdis bija klāt. Visi

iekāpa lidmašīnā, kurā mūs sagaidīja ļoti jauka stjuarte, un lidmašīna ieskrējās un pacēlās augšā debesīs. No augšas mēs varējām redzēt zemi—mājas bija tik mazas, mašīnas—vēl mazākas. Lidojuma beigās visi bērni dāvanā saņēma sulas un dāvanas no "AirBaltic". Drīz vien mēs nolaidāmies lejā un jau bijām Ventspilī. Rīta pusē mēs pastaigājāmies pa ostas malu—satikām dažas "govis", kas nebūt nebija dzīvas, izbraucām ar kuģīti "Hercogs Jēkabs". Vēl man ļoti patika īsta mācību stunda kādā muzejā, kas bija kā senos laikos—mums mācīja astronomiju, kā pareizi rakstīt un lasīt Ventiņvalodā. Tālāk sekoja atpūta Bērnu pilsētiņā, kurā ir tik daudz dažādu atrakciju. Lai gan laiks nebija ļoti karsts, mēs devāmies uz Ventspils akvaparku un kārtīgi izprie-

cājāmies pa ūdeņi. Vēl mēs pabijām Piejūras brīvda-bas muzejā un parkā, kur braucām ar mazbānīti,

izstaigājām Enkuru taku un Džungļu taku ar jautriem un grūtiem pārbaudījumiem. Protams, ka bijām arī pie jūras, kas tajā dienā bija ļoti viļņaina, pūta liels vējš un šķita, ka esam iekļuvuši smilšu vētrā. Gluži nemanot klāt bija vakars un atkal mēs lidojām... šoreiz caur baltiem mākoņiem... **Tā** bija viena no jaukākajām dienām manā vasarā!

/Foto no personīgā arhīva/

Inese Jurka: *Mana vasara*—Jautrākā vasara

Šī vasara visnotaļ, varu teikt, bija viena no manām interesantākajām, jautrākajām un neparastākajām, kādas vien biju piedzīvojuši.

Manuprāt, visgrandiozākais vasaras notikums bija Latvijas dziesmu un deju svētki. Skumstu par to, ka neaizgāju uz dziesmu svētkiem, bet varbūt tie arī nav nemaz tik aizraujoši un piesaistoši kā deju svētki. Manuprāt, dziesmu svētki ir interesantāki tieši pašiem dalībniekiem, ne tik aizraujoši skatītājiem, jo tu pats dziedā, bet deju svētkos gan skan mūzika, gan dejo. Laimīga... atceroties tos mirkļus, kad sēdēju tribīnēs un nolūkojos uz skatītāju sajūmu un deju deģsmi sejās. Tās sajūtas nevar aprakstīt ar vārdiem, tas ir jāizjūt. Iesakam Jums visiem izbaudīt to, kad tirpas skrien un auksti šermuļi ne no saltuma vai vientulības, bet no kopības sajūtas. Vēl patīkamāk ir tad, ja dejo kāds pazīstams kolektīvs, kuru vari sameklēt. Ievēroju, ka ļoti daudzi ārzemnieki brauc skatīties, kā latvieši šajos svētkos savienojās vienā veselā. Var teikt, ka Dziesmu un deju svētki ir varens brīnums, ar ko Latvija iziet pasaulē pati par sevi neatkarīgi ne no kā. Sekoju arī līdzī gājienam un ieraudzīju ļoti daudz pazīstamas sejas. Gājiens gan bija ļoti ilgs, bet es skatījos tikai kādas 5 stundas tikai līdz ēstgriba mani piebeidza.

Pārsvarā Rīgā pavadīju gandrīz visas brīvdienas. Biju ieplānojis strādāt, bet nesanāca un esmu savā ziņā par to ļoti laimīgs, jo apzinos, ka šī ir pēdējā vasara, kurā varu atpūties un relaksēties, jo nākošajās jau būs jāstrādā. Protams, nosvinēju arī savus astoņpadsmit Rīgā. Izbaudīju līdz pēdējai lāsītei savu pilngadību... Ļoti daudz sportoju šajā vasarā. Mežaparkā skrītuļoju līdz pēdējam elpas vilcienam, un atklāti sakot, negāja nemaz tik gludi. Novēroju, ka cilvēki baidās skrītuļot tikai tāpēc, ka bailes krist vai kļūsties citu acīs...arī man ieteica labāk braukt ar velosipēdu, bet es atteicos. Tas taču garlaicīgi, nevar ne salīdzināt ar skrītuļošanu, kur tu pilnā ātrumā traucies uz priekšu no kalniņa pietupjoties ceļos. Neizpalika arī bez peldēšanas lielajos jūras viļņos, sauļošanās Vecākos, volejbola spēlēšanas kopā ar vasarā satiktiem draugiem, futbola spēlēšanas, daužišanās, utt. Ak, pareizi, gandrīz piemirsu, biju arī korporāciju sporta svētkos... Ceru, ka sapratīsiet no šiem dažiem vārdiem: skriešana, katamarāni, skriešana, jautra kompānija, balle, mūzika, nogurums, nākošā diena, rīta rosme, volejbols, tiesnesis, kas tiesā par labu mums, futbols, jautri līdzjutēji, "kaste" - tulkojumā vārti, strītbols, pildbumbas mešana, diskotēka, pirts, vakara pastaigas, skatīšanās naksnīgajās debesīs... Tāda bija mana vasara.

Kristaps Bērziņš: *Mana vasara—Īpaša vasara*

Šī vasara bija ļoti īpaša, jo tieši šī vasara ir tāda, kādas otras vairs nebūs. Šajā gadalaikā esmu piedzīvojis ļoti daudz spilgtu, patīkamu piedzīvojumu. Un gribu par tiem pastāstīt arī jums. Kā ņemu dalību daudzos pludmales volejbola turnīros, ar veiksmīgiem panākumiem. Kā piedalījos futbola čempionātā, kā biju makšķerēt zivis Daugavā un kā atpūtos savā brīvajā laikā.

Mans mīļākais sporta veids ir pludmales volejbols. Šī vasara bija tik īpaša, jo pirmo reizi varēju pārbaudīt savus spēkus gan savā rajonā, gan citos pieaugušo jeb vīriešu līmenī. Un mani fascinēja tas, ka man, kā debitantam, bija diezgan sekmīgi rezultāti. Kā, piemēram, Alūksnes rajona čempionātā iegūstot

godpilno dalīto 5/6 vietu. Tad vēl Smiltenes posmā, kurā piedalās ļoti pieredzējuši spēlētāji, gan no Valmieras, gan citiem rajoniem, ieguvu godpilno 4 vietu. Bet tas jau nav man vienīgais iemesls, kāpēc mana vasara ir tik īpaša un pilna pozitīvu emociju. Esmu piedalījies ne tikai pludmales volejbola rīkotajos turnīros, bet arī Alūksnes rajona futbola čempionātā. Uz šo čempionātu lolojām lielas cerības, kuras nepiepildījās, bet tas nekas—arī otrā vieta ir ļoti labs panākums. Savā vasarā es ne tikai sportoju, bet arī atpūtos, kad laiks to, protams, atļāva. Kādā agrā rītā ar ģimeni izdomājām, ka vajag atpūsties aktīvi un nolēmām doties makšķerēt uz pavisam svešiem krastiem, Daugavas krastiem.

Tā diena manā vasarā bija tik pozitīva, ka pat šodien atceros jauki pavadīto laiku un noķerto lomu.

Vispilgtāk man atmiņā palicis tas laiks, ko pavadīju ar draugiem. Kad devāmies pļosta braucienā pa Gauju. Braucienā es ļoti labi atpūtos un sapratu, ka mūsu pašu Gauja, skatienā no upes, izskatās ļoti mežonīgi, ko neviens cilvēks neieraudzīs no krasta. Un tas man arī deva spēkus jaunajam mācību gadam. Tā arī pagāja mana vasara—ar ļoti daudzām patīkamām emocijām un spilgtiem notikumiem.

“Nevajag daudz grāmatu un draugu, bet tiem jābūt labiem.”

Vai seko līdzi aktivitātēm, kas veltītas Latvijas 90-gadei?

Gatis: “Es sēžu mājās.”

Dace: “Talka!”

Līga Vilemsone:

“Apmeklēju visus pasākumus, kas saistīti ar Latvijas dzimšanas dienu.”

Vendija: “Es sekoju visam līdzi, jo vēlos, lai Latvijas savā jubilejā ir skaista.”

Lūcija Krišjāne: *Mana vasara—muzikālā vasara*

Jau sesto gadu Gaujienā notiek nometne “Vītolēni”. Tajā piedalās mūzikas skolu audzēkņi no visas Latvijas. Šogad tā notika no 19.—26. jūlijam un uz to bija ieradušies apmēram 140 bērni. Kā jau katru gadu vītolēni mācījās dziedāt korī un spēlēt orķestrī, lai beigās piedalītos Jāzepa Vītola dienās Gaujienā. Arī es jau sesto gadu biju šajā nometnē. Ne jau vienmēr mums bija smagie un nogurdinošie mēģinājumi, mums arī bija daudz interesantu lietu, ko darīt brīvajā laikā. Mēs varējām apmeklēt pulciņus—hip-hopa, mākslas, sporta, salsas, teātra un vēl daudz citu.

Par mums rūpējās pedagogi un arī brīvprātīgie, kuri bija ne tikai no Latvijas, bet arī no Spānijas, Itālijas un Austrijas, kas Latvijā ieradušies brīvprātīgajā darbā.

Vītolēni arī cītīgi iepazinās ar Gaujienu apmeklējot ekskursijas.

Tā kā jau Vītolēnos esmu bijusi visus gadus, man ir daudz draugu un vēl arī šogad bija iegūti daudzi jauni draugi. Nometne pagāja tik jautri un draudzīgi, ka nevienam negribējās braukt mājās, arī man. Manuprāt, Vītolēni ir visforšākā nometne, neskatoties, ka ir jāmokās mēģinājumos, te nekad nav garlaicīgi un bēdīgi. Šī vasara man spilgti paliks atmiņā pateicoties *vītolēniem*.

LATVIJAS SKOLU LABĀKĀ AVĪZE 2008

Avīze "Express 3.70"
Ojāra Vācieša Gaujienas
vidusskola
Gaujiena
Alūksnes rajons
LV-4339

Tālrunis: 20092345 /
koordinatore /
E-pasts: inngrida@hotmail.com

*Kalendārs MANI SAPNĪ
ir Rakstniecības, teātra un
mūzikas muzeja un Latvijas
skolēnu veltījums Dzejas
dienām. 2008.gadā tika rī-
kots dzejoļu konkurss MANI
SAPNĪ.*

Konkursā piedalījās 5.-
12.klašu skolēni no visas
Latvijas. Tika atsūtīti 765
dzejoļi. Kalendārā publicēja
labāko autoru darbus. Arī
mūsu skolas skolnieces **VEN-
DIJAS SĒKLIŅAS** dzejolis ir
kalendārā **MANI SAPNĪ**.
Apsveicam Vendiju!

Balti saldaiss dzejolis

Kad izeju es ārā -
Visapkārt balts tik balts.
Un pagaršot es gribētu,
Vai balts nav arī salds.

Nu labi, tikai jokojos,
Jo gribu pateikt jums,
Ka miļākais, kas balts un
salds,
Ir gardais saldējums.

Ja jāizvēlas būtu man,
Kāds Ziemassvētku prieks,
Es saldējumu dotu jums,
Man paliek baltais snieg!

Dzejas dienas

Foto I.Tārauda

Foto I.Tārauda

Ir atkal rudens—lietains un saulains, ar kartupeļu vagām, sarkaniem pīlādžiem, vēsumu un lietu, vēju un krītošām lapām. Un atkal klāt ir Dzejas dienas!

“Latvijas Rakstnieku savienība jau kopš Raiņa 100-gades svinībām 1965.gadā rīko ikkgadējās Dzejas dienas. Tas ir valstiski nozīmīgs pasākums, ir viena no stabilākajām vērtībām kultūras dzīvē Latvijā. Tie ir valsts lielākie un nozīmīgākie dzejas svētki. Ik gadu tie tiek rīkoti septembrī—latviešu dzejas simbola Raiņa dzimšanas un nāves mēnesī, tādējādi tie ir kļuvuši simboliski par ražas svētkiem dzejniekiem, par atskaites punktu gada laikā padarītajam.”

Mūsu skolā šogad Dzejas dienas ienāca ar ziedu izstādi “Nāk rudens izgreznot Latviju!” 10.septembrī un dzejas vārdiem, kas rakstīti ziedu kompozīciju nosaukumos. Dažas klases bija sameklējušas dzejoļus un skaisti noformētus uz lapām nolikušas blakus skaistajām ziedu kompozīcijām. Šī izstāde tika atklāta skolas otrā stāva vestibilā, kurš bija pārpildīts ar dzirdēt, redzētgrībētājiem. Skolotājs Andrejs atklāja izstādi ar apsveikuma vārdiem, mūzikas skolotāja Dagnija izstādi darīja krāšņāku ar flautas spēli, skolotāja Ingrīda uzrunāja klātesošos ar O.Vācieša dzejoļi un pastāstīja par Dzejas dienu tradīciju. Katras klases ziedu kompozīcijas nosaukumus-dzejolišus nolāsīja pārstāvji no klasēm. Un saņēma no publikas sirsnīgus aplausus.

Šo svētku ietvarā tika sveikats arī mūsu skolas skolotājas—Latvijas Rakstnieku savienības biedre skolotāja Ingrīda un latviešu valodas un literatūras skolotāja Ilze Zilbere, kura arī raksta dzeju.

Pēc pasākuma daudzi bija patīkami pārsteigti par to, ka garajā starpbrīdī var tik saturīgi un vērtīgi pavadīt laiku, un gūt pozitīvu iespaidu mācību stundām, kas sekoja pēc tam.

Lai gan tas nebija īsti plānots, taču—mirkli radusies doma par izstādes vērtīgāku apskatīšanu piepildījās—notika anonīma balsošana par ziedu kompozīcijām. Visas bija skaistas un ļoti skaistas, bet publika noteica tās, kuras tai likās ļoti, ļoti skaistas!

Rezultātā I vietu ieguva 2.klase, II vietu—5.klase, bet III vietu—9.klase.